

kněžství, a co musejí osobně dělat, aby si tato požehnání zasloužily.

Biskupové, máte klíče kněžství, abyste předsedali mladým mužům Aronova kněžství, abyste se s nimi radili a abyste je učili kněžským povinnostem. Dbejte prosím na to, aby každý mladý muž, který je hoděn obdržet Aronovo kněžství, rozuměl závazkům a požehnáním, které jako nositel kněžství má. Pomozte mu naučit se zvelebovat kněžství již nyní tím, že mu budete zadávat důležité úkoly a že mu budete pomáhat sloužit druhým.

Mladí muži, vyzývám vás, abyste postavili svůj život na základech pravdy a spravedlivosti. Jsou to ty jediné základy, které vydrží tlaky tohoto života a přetrvají po celou věčnost. Kněžství, jehož jste nositeli, je mimořádný dar, neboť dárce je samotný Pán. Používejte ho, zvelebujte ho a žijte tak, abyste ho byli hodni. Rád bych, abyste věděli, že mám mimořádné a osobní svědectví o jeho moci. Žehná mému životu v mnoha směrech.

Také vás vyzývám, abyste se dnes rozhodli, že budete cítit toto velké požehnání a že se budete připravovat na postup v jednotlivých úřadech Aronova kněžství, kterými jsou jáhen, učitel a kněz. Připravujte se na ono veliké požehnání plynoucí z přijetí Melchisedechova kněžství, které budete muset být hodni obdržet, než budete sloužit jako misionáři na plný úvazek. Pán potřebuje, abyste se připravili na Jeho službu, zvláště na onu velkou zodpovědnost, kterou budete mít, až budete hlásat Jeho evangelium světu. Slibuji vám, že když se připravíte na přijetí Jeho svatého kněžství, doslova vám vylije svá požehnání na vaši hlavu. Toto svědectví vám zanechávám ve jménu našeho Pána a Spasitele, vskutku Ježíše Krista, amen. ■



**Starší David A. Bednar**

Kvorum Dvanácti apoštolů

## Přijmi Ducha Svatého

*Tato tři slova – „Přijmi Ducha Svatého“ – nejsou jen jakýmsi pasivním prohlášením; naopak – představují kněžský příkaz, autoritativní výzvu jednat a nedopustit, aby bylo pouze jednáno za nás.*

**M**é poselství se zaměřuje na to, jak důležité je v každodenním životě usilovat o to, abychom skutečně přijímali Ducha Svatého. S modlitbou zvu Ducha Páně, aby každého z nás učil a povznášel.

### Dar Ducha Svatého

Když byli Joseph Smith a Elias Higbee v prosinci 1839 ve Washingtonu, D.C., aby usilovali o odškodnění nepravostí spáchaných na Svatých v Missouri, napsali Hyrumu Smithovi tato slova: „President [Spojených států] se nás během našeho rozhovoru otázal, v čem se lišíme ve svém náboženství od ostatních náboženství této doby. Bratr Joseph řekl, že se lišíme ve způsobu křtu a v daru Ducha Svatého vkládáním rukou. Měli jsme za to, že vše ostatní, co přichází v úvahu, je obsaženo v daru Ducha Svatého.“ (*Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 97.)

Duch Svatý je třetím členem Božstva; je duchovní bytostí a vydává svědectví o veškeré pravdě. V písmech je Duch Svatý nazýván Utěšitelem (viz Jan 14:16–27; Moroni 8:26), Učitelem (viz Jan 14:26; NaS 50:14) a Zjevovatelem (viz 2. Nefi 32:5). Zjevení od Otce a Syna jsou předávána Duchem

Svatým. Je svědkem o Otci i Synu a je Jejich poslem.

Duch Svatý se mužům i ženám na zemi projevuje jak prostřednictvím moci, tak i daru Ducha Svatého. Moc Ducha může člověk pocítit i před křtem; je to ono přesvědčivé svědectví o tom, že Ježíš Kristus je naším Spasitelem a Vykupitelem. Prostřednictvím moci Ducha Svatého mohou upřímní zájemci obdržet přesvědčení o pravdivosti Spasitelova evangelia, Knihy Mormonovy, skutečnosti Znovuzrození a o prorockém povolání Josepha Smitha.

A teprve poté, co byl řádně vykonán křest patřičnou pravomocí, je udělen dar Ducha Svatého vkládáním rukou těmi, kteří jsou nositeli Melchisedechova kněžství. Pán prohlásil:

„Ano, činite pokání a buďte pokřtěni, jeden každý z vás na odpuštění hříchů svých; ano, buďte pokřtěni vpravdě vodou a pak přichází křest ohněm a Duchem Svatým. ...

A ty, kteří mají víru, budete konfirmováni v církvi mé vkládáním rukou a já jim udělím dar Ducha Svatého.“ (NaS 33:11, 15.)

Apoštol Pavel tuto zásadu vysvětlil Efezským, když se jich zeptal: „Přijali-li jste Ducha svatého,

uvěřivše? A oni řekli jemu: Ba aniž jsme slýchali, jest-li Duch svatý.

Tedy řekl jim: Načež tedy pokřtěni jste? A oni řekli: Křtění jsme křtem Janovým.

I řekl Pavel: Janť zajisté křtil křtem pokání, pravě lidu, aby v toho, kterýž měl po něm přijíti, věřili, to jest v Krista Ježíše.

Kteříž pak uposlechli, pokřtěni jsou v jméno Pána Ježíše.

A když vzkládal na tyto ruce Pavel, sstoupil Duch svatý na ně.“ (Skutkové 19:2–6.)

Křest ponořením je „úvodním obřadem evangelia a ... musí býti následován přijetím daru Ducha Svatého, aby byl úplným“. (Průvodce k písmům, „Křest, křtítí“. ) Prorok Joseph Smith vysvětlil, že „křest je svatý obřad připravující na přijetí Ducha Svatého; je to cesta a klíč, kterým bude udílen Duch Svatý. Dar Ducha Svatého vkládáním rukou nelze přijmout skrze žádnou jinou zásadu než zásadu spravedlivosti.“ (Učení: Joseph Smith, 95.)

Obřad, při němž je osoba potvrzena za nového člena Církve a je jí udělen dar Ducha Svatého, je prostý a přitom velmi závažný. Způsobilí nositelé Melchisedechova kněžství položí ruce na hlavu osoby a osloví ji jménem. Poté je tato osoba pravomocí svatého kněžství a ve jménu Spasitele potvrzena za člena Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů a jsou pronesena tato důležitá slova: „Přijmi Ducha Svatého.“

Ona prostá povaha tohoto obřadu může způsobit, že snadno přehlédneme jeho význam. Tato tři slova – „Přijmi Ducha Svatého“ – nejsou jen jakýmsi pasivním prohlášením; naopak – představují kněžský příkaz, autoritativní výzvu jednat a nedopustit, aby bylo pouze jednáno za nás (viz 2. Nefi 2:26). Duch Svatý v našem životě nezačne působit jen díky tomu,



že nám byly vloženy ruce na hlavu a byla vyslovena ona tři důležitá slova. Každý z nás na sebe při tomto obřadu bere posvátnou a trvalou zodpovědnost, že bude mít touhu skutečně přijímat Ducha Svatého i duchovní dary, jež Ho doprovázejí, a že o to bude usilovat, pracovat na tom a žít podle toho. „Neboť co prospěje člověku, jestliže je mu udělen dar, a on ten dar nepřijímá? Vizte, neraduje se z toho, co je mu dáno, ani se neraduje z toho, kdo je dárce daru.“ (NaS 88:33.)

Co máme dělat pro to, abychom toto oprávněné nabádání usilovat o společenství třetího člena Božstva učinili svým stálým zvykem? Dovolte

mi navrhnout tři věci: 1) je třeba mít upřímnou touhu Ducha Svatého přijmout, 2) je třeba náležitě zvat Ducha Svatého do našeho života a 3) je třeba věrně dodržovat Boží přikázání.

#### **Mít upřímnou touhu**

Zaprvé – máme toužit po společenství Ducha Svatého, přát si to a usilovat o to. Vy i já se o spravedlivých touhách můžeme mnohému naučit od věrných Mistrových učedníků, o nichž se píše v Knize Mormonově:

„A oněch dvanáct zástup poučovalo; a vizte, dali, aby zástup poklekl na tvář země a modlil se k Otci ve jménu Ježíšově. ...



A modlili se o to, co si nejvíce přáli; a přáli si to, aby jim byl dán Duch Svatý.“ (3. Nefi 19:6, 9.)

Pamatujeme i my na to, abychom se upřímně a důsledně modlili o to, po čem máme toužit nejvíce – tedy po Duchu Svatém? Nebo nás rozptylují světské starosti a každodenní rutinní život a tento nejcennější dar ze všech považujeme za něco samozřejmého nebo ho dokonce přehlídíme? Přijetí Ducha Svatého začíná tím, že máme upřímnou a neustálou touhu těšit se v životě z Jeho společenství.

### **Náležitě Ho zvát**

Ducha Páně můžeme přijímat a rozpoznávat mnohem snadněji, když Ho budeme náležitě zvát do svého života. Ducha Svatého nemůžeme nutit, ani Mu nemůžeme přikazovat. Namísto toho Ho máme zvát do svého života se stejnou vlídností a jemností, jakou On prokazuje nám (viz NaS 42:14).

Společenství Ducha Svatého přivoláváme mnoha způsoby: uzavíráním a dodržováním smluv; upřímnou osobní i rodinnou modlitbou; pilným zkoumáním písem; posilováním vhodných vztahů se členy rodiny a s přáteli; usilováním o ctnostné myšlenky, skutky a řeč; a uctíváním v domově, ve svatém chrámu a na církevních shromážděních. Naproti tomu nedbalý přístup ke smlouvám a závazkům

nebo jejich porušování, zanedbávání modlitby a studia písem a nevhodné myšlenky, skutky a řeč způsobují, že Duch od nás odchází nebo se nám i zcela vyhýbá.

Král Beniamin tomu učil svůj lid: „A nyní, pravím vám, bratří moji, že poté, co jste poznali všechny tyto věci a byli jste jim vyučováni, dopustíte-li se přestupku a půjdete-li proti tomu, co bylo řečeno, vzdálíte se od Ducha Páně, takže ve vás nebude mít žádné místo, aby vás vedl po stezkách moudrosti, abyste byli požehnáni, aby se vám dařilo a abyste byli zachováni.“ (Mosiáš 2:36.)

### **Věrně dodržovat přikázání**

Věrná poslušnost Božích přikázání je pro přijetí Ducha Svatého zásadní. Tuto pravdu si připomínáme každý týden, když nasloucháme modlitbám svátosti a způsobile přijímáme chléb a vodu. Při tom slibujeme, že jsme ochotni vzít na sebe jméno Ježíše Krista, vždy na Něj pamatovat a zachovávat Jeho přikázání, a nám je přislíbeno, že můžeme vždy mít Jeho Ducha, aby byl s námi (viz NaS 20:77). Čili záměrem všeho, co nás Spasitelovo evangelium učí dělat a čím nás učí se stát, je žehnat nám společenstvím Ducha Svatého.

Zamyslete se nad tím, proč se modlíme a studujeme písma. Ano, toužíme

po rozmlouvání s Nebeským Otcem ve jménu Jeho Syna v modlitbě. A ano, toužíme obdržet světlo a poznání, jež jsou dostupné ve standardních dílech. Ale pamatujte prosím na to, že tyto svaté návyky nám v prvé řadě slouží k tomu, abychom neustále pamatovali na Nebeského Otce a Jeho Milovaného Syna a jsou předpokladem pro neustálé společenství Ducha Svatého.

Přemýšlejte o tom, proč uctíváme v domě Páně a na našich sabatních shromážděních. Ano, sloužíme svým zemřelým předkům v chrámu – a našim rodinám a přátelům ve sborech a odbočkách, ve kterých žijeme. A ano, těšíme se ze spravedlivého společenství, jež panuje mezi našimi bratry a sestrami. Ale v prvé řadě se v jednotě scházíme proto, abychom usilovali o požehnání Ducha Svatého a o to, aby nás učil.

Modlitba, studium, shromáždění, uctívání, služba a poslušnost nejsou jen jakési izolované a nezávislé položky na dlouhém seznamu evangelia, podle něhož máme žít. Naopak, každá z těchto spravedlivých činností





je v rámci naší všeobjímající duchovní snahy naplnit onen příkaz přijmout Ducha Svatého důležitým prvkem. Záměrem přikázání od Boha, která dodržujeme, a inspirovaných rad od církevních vedoucích, kterými se řídíme, je především to, abychom obdrželi společenství Ducha. V podstatě veškeré učení a aktivity evangelia se soustřeďují na to, abychom přicházeli ke Kristu tím, že v životě přijímáme Ducha Svatého.

Vy i já bychom se měli snažit stát se jako mladí válečníci, o nichž se píše v Knize Mormonově, kteří „vykonávali každé slovo příkazu s přesností; ano, a vpravdě podle víry jejich stalo se jim; ...

A jsou pečliví v tom, aby pamautovali na Pána, svého Boha, den za dnem; ano, neustále hledí zachovávat ustanovení jeho a soudy jeho a přikázání jeho.“ (Alma 57:21; 58:40.)

#### **Svědectví**

Pán prohlásil, že Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů je „jedinou pravou a živou [církví] na tváři

celé země“ (NaS 1:30). Tato znovuzřízená Církev je pravdivá, neboť je to Spasitelova Církev; On je „ta cesta, i pravda, i život“. (Jan 14:6.) A díky působení Ducha Svatého a Jeho darů je to církev živoucí. Jsme velice pozhnání tím, že žijeme v době, kdy je na zemi kněžství a kdy můžeme přijímat Ducha Svatého.

Několik let poté, co byl Prorok Joseph Smith zavražděn, se zjevil prezidentu Brigham Youngovi a předal mu tuto nadčasovou radu: „Řekni lidem, aby byli pokorní a věrní a aby dbali na to, aby si uchovávali Ducha Páně, a ten je povede správně. Buďte opatrní a neodhánějte onen tichý a jemný hlas; bude [vás] učit tomu, co [máte] dělat a kam [máte] jít; ponese plody království. Řekni bratřím, aby uchovávali své srdce otevřeně vůči přesvědčení, takže až k nim Duch Svatý přijde, jejich srdce bude připraveno Ho přijmout. Mohou rozpoznat Ducha Páně ode všech ostatních duchů. Bude jim do duše našeptávat pokoj a radost, a bude jim ze srdce odnímat zášť, nenávisť,

závist, svár a veškeré zlo; a jejich jedinou touhou bude konat dobro, uskutečňovat spravedlivost a budovat království Boží. Řekni bratřím, že pokud budou následovat Ducha Páně, půjdou správně.“ (Učení: Joseph Smith, 97–98.)

Modlím se o to, abychom upřímně toužili po Duchu Svatém a abychom Ho náležitě zvali do svého každodenního života. Modlím se také o to, aby každý z nás věrně dodržoval Boží přikázání a skutečně přijal Ducha Svatého. Slibuji vám, že ona požehnání, která slíbil Prorok Joseph Smith Brigham Youngovi, jsou platná a dosažitelná pro každého jednotlivce, který poslouchá nebo čte toto poselství.

Vydávám svědectví o tom, že Otec a Syn skutečně žijí. Svědčím o tom, že Duch Svatý je zjevovatel, utěšitel a ten největší učitel, od kterého se máme učit. A svědčím o tom, že požehnání a dary Ducha jsou v těchto posledních dnech v této znovuzřízené, pravé a živoucí Církvi Ježíše Krista dostupné. O tom svědčím v posvátném jménu Pána Ježíše Krista, amen. ■